אוֹתְם. רַבִּי שְׁמְּעוֹן בַּר-יוֹחַאי וּבְּנוֹ אֶלְעָזְר חִיוּ בַּמְעְרָה שְׁתֵים עָשְׁרֵה שְׁנָה.

חִפְּשׁוּ הָרוֹמָאִים אֶת שִׁקְעוֹן בַּר-יוֹחַאי וְאֶת בְּנוֹ אֶלְעָזָר, וְלֹא מְצְאוּ חְפְּשׁוּ הָרוֹמָאִים אֶת שְׁקְעוֹן בַּר-יוֹחַאי וְאֶת בְּנוֹ אֶלְעָזָר, וְלֹא מְצְאוּ

תְּלוּ הָרִים וְיֶּרְדוּ בְּקְעוֹת - וְהָרוֹמְאִים רוֹדְפִּים אַחֲבִיהָם. נְפְּרֵד מִתַּלְמִידְיו הְאֲהוּבִים בְּצַעַר רַב וּבְּרַח לֶהָרִים. שְׁמַע רַבִּי שְׁקְעוֹן בַּר-יוֹחַאִי בְּקוֹל תַלְמִידִיו, לְקַח אֶת בְּנוֹ אֶלְעָזֶר,

גְאֶם<u>וּ</u>ר אוִהְף."

בְּאוּ תַּלְמִידְיוּ שֶׁלְ רַבִּי שְׁמְּעוֹן וְאֶמְרוּ לוֹ: "רַבִּי, בְּרַח! הַרוֹמָאִים בְּאִים גְרוּד שְׁלֵם שְׁלְחוּ כְּדִי לֶאֱסֹר אוֹתוֹ.

בְּעֲׁםוּ עְּלְיוֹ כַּעַם רַב וּבְאוּ לֶאֱטֹר אוֹתוֹ.

תּוֹרֶה חְשׁוּב הוּא יוֹתֵר מִפְּקְדַת הָרוֹמָאִים. שְׁמְעוּ הָרוֹמָאִים, כִּי רַבִּי שִׁמְעוֹן בַּר-יוֹחַאי מַמְשִׁיךּ לְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידְיוֹ,

להַפְּסִיק לְלַמֵּד אָת תַּלְמִידִיהֶם תּוֹרָה. לְהַפְּסִיק לְלַמֵּד אֶת תַּלְמִידִיהֶם תּוֹרָה.

עַל לִמוּד הַתּוֹבְרִים בְּּכֶל כְּפְּר וּבְּבְל עִיר וּמְצַוִּים עַל הַמּוֹרִים על לְמוּד הַתּוֹבְרִים בְּבְל

אִם אַמִּיץ וְגִּבּוֹר הָיָה. פַּעַם אַחַת שְׁמַע שֶׁהֶרוֹמָאִים הָרְשְׁעִים הַשַּׁלִיטִים בְּאֶהֶץ יִשְׂרָאֵל אַפְרוּ

שִׁמְעוֹן בַּּר-יוֹחַאִי לֹא רַק חָכֶם הָיָהָה, לֹא רַק גָּדוֹל בַּתּוֹרָה הָיָהָה, פִּי

מׁן הֶרוֹמְאִים? / נֶחְמָה נִיר-יָנִיב אֵיךּ נִבְּלוּ שִׁתְּעִוֹן בַּר-יוֹחַאִי וּבְּנוֹ אֶלְעְזֶר